

ارزیابی توان اکولوژیکی شهرستان میانه در راستای توسعه اکوتوریسم با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی

دریافت مقاله: ۹۷/۶/۲۱ پذیرش نهایی: ۹۷/۶/۳۰

صفحات: ۲۱۵-۲۳۲

حجت محمدی ترکمانی: دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

Email:mohamadi.h69@gmail.com

علیرضا طاهرخانی: کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تربیت مدرس.

Email:Alireza.Taherkhani@yahoo.com

سجاد فلاح پور: دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی.

Email:Sajjad.fallah24@gmail.com

چکیده

اکوتوریسم به عنوان بخش پیشتاز صنعت توریسم، بر بهره گیری از توان های محیطی تکیه دارد، در این زمینه شناسایی توان های اکولوژیکی و محیطی اساسی تربین گام به شمار می رود. این پژوهش با مد نظر قرار دادن شهرستان میانه به عنوان نمونه مورد مطالعه که ناشی از ویژگی های برتر این شهرستان به لحاظ اکولوژیکی می باشد و با بهره گیری از فرایند تحلیل سلسله مراتبی، اقدام به پهنه بندی شهرستان بر اساس توان اکولوژیک با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) نموده است. این پهنه بندی با استفاده از ۱۱ شاخص انجام گرفت. نتایج بیانگر این بود که حدود ۷۸ درصد از مساحت شهرستان در شرایطی مناسب و حتی بهتر برای توسعه اکوتوریسم بود و در مقابل حدود ۲۳ درصد از مساحت آن با محدودیت هایی برای توسعه اکوتوریسم مواجه است. در یک نتیجه گیری کلی می توان اذعان داشت که شهرستان میانه همانطور که محدوده وسیعی را در بر می گیرد، تنوعی از خردۀ اقلیم ها را در خود جای داده است و از نظر پتانسیل اکوتوریسم، تفاوت قابل توجهی بین بخش ها و مناطق مختلف آن وجود دارد.

کلیدواژگان: توان اکولوژیکی، اکوتوریسم، فرآیند تحلیل سلسله مراتبی، سیستم اطلاعات جغرافیایی، شهرستان میانه.

مقدمه

گردشگری به عنوان یک صنعت روبه رشد و پایدار اخیراً مورد توجه همه کشورها واقع شده است. این پایداری و تاب آوری اثرات چشم گیری در اقتصاد کشورها و به ویژه کشورهای در حال توسعه بر جای گذاشته است. از این رو همه جوامع و در همه سطوح به دنبال بسط و بهره گیری بیشتر از این منبع پایدار می باشند.

در سال ۲۰۱۷، میزان مشارکت مستقیم بخش گردشگری در تولید ناخالص داخلی برابر با ۳,۲ درصد بوده است. همچنین برای سال ۲۰۱۸، برابر با ۴٪ براورد شده است. مشارکت کل (مستقیم و غیرمستقیم) این بخش در تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۱۷ ۱۰,۴٪ بوده است. در سال ۲۰۱۷، بخش سفر و گردشگری به طور مستقیم ۱۱۸,۴۵۴,۰۰۰ شغل را پشتیبانی کرده است که این رقم ۳,۲٪ از اشتغال را دربرمی گیرد. انتظار می‌رود در سال ۲۰۱۸ این رقم افزایش ۴,۲ درصدی را تجربه کند. مشارکت کل (مستقیم و غیرمستقیم) این بخش در اشتغال در سال ۲۰۱۷ ۹,۹ درصد از اشتغال کل بوده است که در سال ۲۰۱۸، افزایش ۳ درصدی برای آن برآورد شده است (WTTC, 2018:1).

سرمایه گذاری در بخش گردشگری در سال ۲۰۱۷ ۴,۵ درصد از کل سرمایه گذاری بوده است، که این رقم برای سال ۲۰۱۸، ۴,۸ درصد برآورد شده است (WTTC, 2018:1).

گردشگری انواع مختلفی را در بر می‌گیرد. در این میان آنچه که به عنوان اکوتوریسم از آن یاد می‌شود، گونه‌ای از گردشگری است که به بازدید از مناطق طبیعی نامسکون و دست‌نخورده جهان و انواع جانداران اختصاص دارد. نگرش اخیر به اکوتوریسم، تعریف زیر را از آن ارائه می‌دهد (International Ecotourism Society, 2017:1)

"سفر مسئولانه به مناطق طبیعی که محیط زیست را حفظ و رفاه مردم محلی را پایدار می‌سازد و تفسیر و آموزش را شامل می‌شود." (International Ecotourism Society, 2017:1)

پیشرفت‌های سریع اقتصادی- اجتماعی که با افزایش درآمد و ثروت صورت می‌گیرد، تقاضا برای خدمات اکوسیستمی نظری لذت زیبایی شناختی و تفرج. گردشگری مبتنی بر طبیعت (اکوتوریسم) منبع درآمد مهمی در بسیاری از کشورهای داشتن یک حیطه بی نظیر برای آن موفقیت آن مهمن است (Aminu, M, 2007:25).

از سال ۲۰۰۸ تا به امروز جامعه بین المللی اکوتوریسم^۱ شروع به کار کرده است. در ادبیات این جامعه بین المللی در مورد اکوتوریسم می‌توان موارد زیر را یافت (Lackey et al, 2017:1):

- غیر قابل مصرف و غیر قابل استخراج است.
- آگاهی زیست محیطی ایجاد می‌کند.
- محیط محوری و اخلاق در ارتباط با طبیعت را دربرمی گیرد.

بر این اساس اکوتوریسم به منزله ابزاری برای تقویت اقتصاد محلی و حفظ ارزش‌های محیطی و احترام به طبیعت در نظر گرفته می‌شود. به طوری که برنامه توسعه سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۵، در گزارش اقتصاد سبز، چنین تعریفی از توسعه توریسم پایدار ارائه می‌دهد:

1 The International Ecotourism Society (TIES)

" اقتصادی سبز است که منجر به بهبود رفاه بشر و عدالت اجتماعی می شود، در حالی که به طور قابل ملاحظه‌ای خطرات محیطی و محدودیت‌های اکولوژیکی را کاهش می دهد. اقتصاد سبز، کربن کم، کارآیی منابع و شمول اجتماعی را در برمی گیرد" (UNDP,2015:1)

رویکرد به اکوتوریسم به عنوان الگوی فضایی گردشگری در طبیعت، امروزه مورد توجه فراوانی قرار گرفته است. اکوتوریسم می رود تا در قرن ۲۱ بسیاری از فضاهای جغرافیایی را تحت تاثیر قرار داده و الگوی فضایی جدیدی را در نواحی مختلف جغرافیایی ایجاد نماید. در سال های کنونی، توسعه پایدار نیز به عنوان روشنی نو مطرح شده تا جوامع بتوانند بدان وسیله درباره سطح زندگی، عدالت اجتماعی و حفظ منابع بیاندیشند (English Tourism Broad,2000:78)

لازمه حصول به چنین اهداف و چشم انداز، برنامه ریزی متناسب می باشد. برنامه‌ای که ضمن حفظ ارزش‌های محلی و محیطی، اقتصاد محلی را رشد دهد. آمایش مناطق برای تعیین پتانسیل آن اولین قدم در این زمینه می تواند به حساب آید. تبیین و تعیین پتانسیل مکان را در راستای بهره برداری درخور و متناسب از آن می - توان آمایش نام نهاد. که این امر می تواند در مورد پتانسیل های مختلف نظیر اکوتوریسم مصدق داشته باشد. آنچه که در این میان به نظر می رسد توجه جامع به همه عوامل تاثیر گذار و تعیین کننده است تا نتیجه ای نزدیک به واقعیت حاصل شود.

ارزیابی توان محیط زیست (چه توان اکولوژیکی، چه توان اقتصادی و اجتماعی آن) عبارت از برآورد استفاده ممکن انسان از سرزمین برای کاربری‌های کشاورزی، مرتع داری، جنگل داری، پارک داری (حفظاًت، تورسیم)، آبزی پروری، امور نظامی و مهندسی و توسعه‌ی شهری، صنعتی و روستایی در چارچوب استفاده‌های کشاورزی، صنعت، خدمات و بازارگانی است (مخروم، ۱۳۸۴:۲۵).

ارزیابی توان اکولوژیک، یکی از موضوعات و چالش‌های مورد بحث در آمایش سرزمین است که به سنجش موجودی و توان نهفته سرزمین با ملاک‌ها و معیارهای مشخص اشاره دارد(آل شیخ، ۱۳۸۵:۲). در ارزیابی‌های توان محیطی، بویژه ارزیابی توان گردشگری، همه عناصر محیطی شناسایی و طبقه بندی شده و با تلفیق و بررسی سیستماتیک آن‌ها، نوع کاربری هر یک از انها برای گردشگری مشخص می شود(سلطانی، ۱۳۸۷:۶). انجمان بین المللی اکوتوریسم، سفر مسئولانه به مناطق طبیعی به منظور حفاظت از منابع طبیعی و ایجاد رفاه برای مردم محلی آن مناطق را اکوتوریسم می داند. اکوتوریسم از حیات و حش و منابع طبیعی استفاده غیر مصرفی به عمل می آورد و غیر مستقیم به حفاظت از منطقه و بهبود وضع اقتصادی مردم محلی کمک می کند(International Ecotourism Society,1991) ایران با برخورداری از انواع مختلف جاذبه‌های گردشگری، تا کنون نتوانسته از این مزیت به خوبی استفاده کند. با وجودی که مناطق طبیعی کشور می تواند یکی از جاذبه‌های ارزشمند برای جذب گردشگران داخلی و خارجی به شمار آید. اما برنامه ریزی برای این شرایط هنوز در ابتدای راه است و کار مهم و اساسی برای بهره‌برداری از جاذبه‌های طبیعی صورت نگرفته است(رخانی نسب و ضرایی، ۱۳۸۸:۴۲).

اکوتوریسم قدیمی ترین و عمومی ترین عبارت برای حرکتی بود برای اولین بار در ۱۹۸۰ شروع شد. عبارات اخیر برای این حرکت شامل؛ سفر سبز، طبیعت گردی، سفر مسئولانه، مسافرت اخلاقی، سفر آگاهانه،

گردشگری طرفدار فقرا و عباراتی زیاد دیگر می باشد. اولین تعریف از اکوتوریسم توسط مگان اپلر وود^۲ در سال ۱۹۹۰ و به صورت زیر ارائه شده است (Green Global Travel, 2018)؛ "سفر مسئولانه به مناطق طبیعی که محیط را حفظ و رفاه مردم محلی را بهبود می بخشد". پژوهش‌های متعددی در زمینه ارزیابی توان محیطی انجام شده است که در جدول (۱) به برخی از آن‌ها می‌توان اشاره نمود

جدول (۱) پژوهش‌های ارزیابی توان‌های محیطی

ردیف	محقق	عنوان پژوهش	نتیجه
۱	Sharma(2016)	ارزیابی ظرفیت نهایی توسعه توریسم با استفاده از شاخص‌های تاثیرگذار	
۲	Castellani et al(2007)	روش جدید برای ارزیابی توسعه توریسم	در این پژوهش تمام عوامل محیطی به صورت گستردۀ مورد تحلیل قرار گرفته اند و تمام مسائلی که با زندگی روزانه و فعالیت‌های گردشگری در ارتباط است. مدلی تحت عنوان DPSIR که قابل اندازه‌گیری می باشد، ارائه شده است.
۳	مخدوم(۱۳۷۰)	ارزیابی توان اکولوژیکی منطقه گیلان و مازندران برای توسعه شهری، صنعتی و روستایی و توریسم	با بررسی اکوسیستم‌های طبیعی فعال در منطقه اغلب مناطق برای توسعه شهری و صنعتی مناسب تشخیص داده نشده است.
۴	دشتی و همکاران(۱۳۸۹)	ارزیابی توان اکولوژیک حوضه آبخیز زاخرد جهت توسعه اکوتوریسم با استفاده از GIS	با استفاده از روش مک‌هارگ به ارزیابی پرداخته شده است. نتیجه بررسی نشان می دهد که با در نظر گرفتن تمامی پارامترهای اکولوژیکی ۰/۹۴٪ اراضی با مساحتی کمتر از یک کیلومتر مربع برای تفرج متمکر و ۰/۲۴٪ اراضی با مساحتی معادل ۱۹/۷۲ کیلومتر مربع جهت تفرج گستردۀ مناسب می باشند.
۵	شمسی پور و همکاران(۱۳۹۲)	ارزیابی و تحلیل توان اکولوژیک در جهت توسعه گردشگری با استفاده از فرآیند تحلیل شبکه ای (GIS) مطالعه موردی: ناحیه غرب استان فارس)	با استفاده از ۱۳ معیار و بهره‌گیری از فرآیند تحلیل شبکه ای به تهیی نقشه توان اکولوژیک پرداخته اند که بنابر نتایج، قسمت‌های شرقی، شمالی و جنوبی در امتداد رشته کوه های زاگرس توان اکولوژیک بالایی برای گردشگری تفرج گستردۀ دارند. با حرکت به سمت غرب از ارزش اکولوژیک منطقه کاسته می شود
۶	بهمن پور و لقایی(۱۳۹۳)	ارزیابی توان توسعه سرزمین به منظور توسعه گردشگری پایدار ... (مطالعه موردی شهرستان شاهروند)	نتایج ناتنگر این است که منطقه توان بالایی برای گردشگر از نوع گستردۀ دارد. منطقه در ۳ کلاس از نظر توان گردشگری قرار داده شده و پیشنهادات هر کلاس ارائه شده است.

² Megan Epler Wood

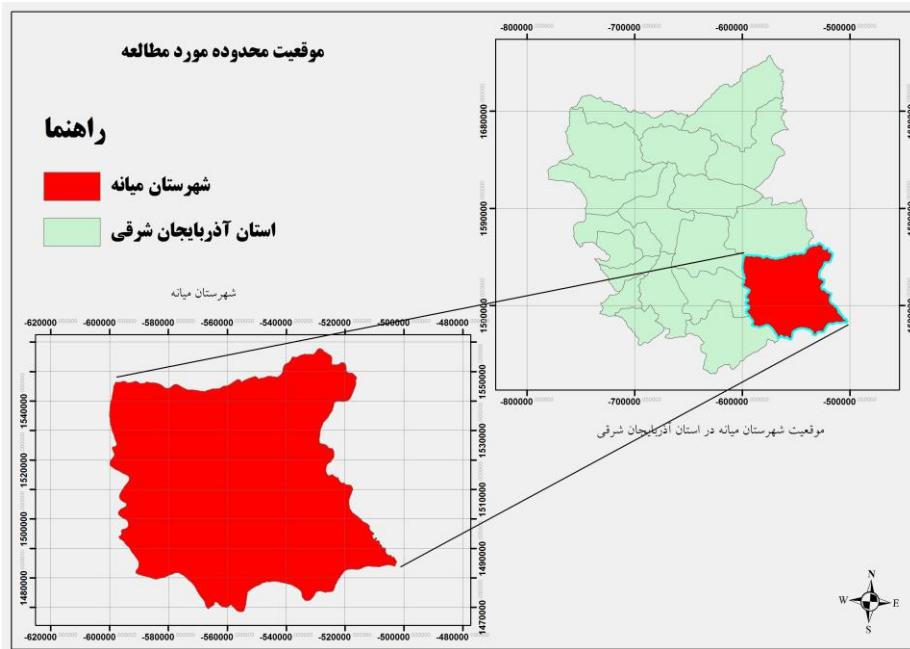
بر این اساس بهره مندی از پتانسیل های طبیعی مناطق یکی از اهداف برنامه ریزی های توسعه به ویژه در مناطق بکر و کمتر برخوردار می باشد. در چنین شرایطی پرداختن به این موضوع در شهرستان میانه می تواند به عنوان یکی از راهکارهای بروز رفت منطقه از محرومیت و بن بست های توسعه باشد.

روش تحقیق

محدوده مورد مطالعه

شهرستان میانه با وسعت ۵۵۹۵ کیلومتر مربع (۱۲,۳ درصد مساحت استان و بزرگترین شهرستان آذربایجان شرقی) در ۱۶۵ کیلومتری شهر تبریز واقع شده و از سمت شمال با شهرستان سراب، از سمت شرق با استان اردبیل، از سمت غرب با شهرستان های بستان آباد، هشتپرود و چاراویماق و از سمت جنوب با استان زنجان هم مرز است. شهرستان میانه به جز در دامنه های پست دره قزل اوزن، در قسمت میانی و جنوب شرقی که دارای اقلیم خشک و سرد است. ارتفاع عمومی زمین در این شهرستان، از ۷۵۰ متر در منتهی الیه گوشه جنوب شرقی آن دره قزل اوزن تا ۳۳۰۰ متر در قلل رشته کوه بزقوش متغیر است. متوسط بارش سالانه ۳۲۰ میلیمتر در نقاط کم ارتفاع جنوب شرقی و در بالای ارتفاعات بزقوش از ۳۹۳ تا ۴۰۰ میلی متر متغیر است. متوسط دمای سالانه نیز در این شهرستان، ۳ الی ۱۵ درجه سانتی گراد، در مناطق مختلف آن می باشد. طبق آخرین تقسیمات کشوری شهرستان میانه دارای ۴ بخش به نام های مرکزی (شامل دهستان های شیخدرآباد، اوج تپه شرقی، قافلانکوه غربی، کله بوز غربی، کله بوز شرقی، قزل اوزن و گرمه جنوبی)، ترکمانچای (شامل دهستان های بروانان مرکزی، بروانان شرقی، بروانان غربی و اوج تپه غربی)، کندوان (شامل دهستان های گرمه شمالی، کندوان و تیرچایی) و کاغذکنان (شامل دهستان های کاغذکنان شمالی، کاغذکنان مرکزی و قافلانکوه شرقی)، ۵ نقطه شهری به نام های میانه، ترکمانچای، ترک، آچاچی و آفکند و ۳۹۶ آبادی می باشد (استانداری اذربایجان شرقی، ۱۳۹۷). شکل (۱).

ویژگی های فوق الذکر شهرستان میانه را به یکی از مناطق مستعد توسعه اکوتوریسم تبدیل ساخته است. ویژگی هایی چون وسعت زیاد، تنوع آب و هوایی، زیرساخت های مناسب همچون شبکه راه ها و راه آهن . که این امر پژوهش در این زمینه را ضروری دوچندان می بخشد.

شکل (۱) موقعیت محدوده مورد مطالعه

پژوهش حاضر به لحاظ هدف از نوع کاربردی می باشد و بنابر ماهیت آن توصیفی- تحلیلی است. در حالت کلی برای آن می توان ۲ مرحله درنظر گرفت:

در مرحله اول با مطالعات اسنادی و کتابخانه‌ای به تدوین مبانی نظری از جمله شاخص‌های توان اکولوژیکی پرداخته می شود. نیز با استفاده از فرایند تحلیل سلسله مراتبی AHP به وزنده‌ی معیارها پرداخته می شود تا اهمیت نسبی هر معیار مشخص گردد. دومین مرحله به تهیه لایه‌های اطلاعاتی در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) اختصاص دارد که بر اساس شاخص‌ها و وزن‌های حاصل از مرحله قبل به آماده سازی آنها پرداخته می شود.

که در نهایت اقدام به مدلسازی با استفاده از ابزار ARC MAP Weighted Overlay در می شود که خروجی آن تهیه نقشه نهایی توان اکولوژیکی برای توسعه اکوتوریسم خواهد بود.

فرآیند ارزیابی توان اکولوژیکی

فرآیند ارزیابی توان اکولوژیکی در پژوهش حاضر شامل سه بخش اساسی زیر است که پس از طی این مراحل، توان اکولوژیکی در محدوده مطالعاتی تعیین می شود:

اول- شناسایی منابع اکولوژیکی و تدوین شاخص‌ها

دوم- تجزیه و تحلیل و جمع‌بندی داده‌ها؛

سوم- ارزیابی و طبقه‌بندی سرزمین.

اجزاء منابع اکولوژیکی مدنظر در پژوهش حاضر در جدول (۲) نشان داده شده است.

جدول (۲) شاخص ها و اجزا اکولوژیکی در پژوهش حاضر

ردیف	منابع اکولوژیکی در پژوهش حاضر
۱	پوشش گیاهی
۲	منابع آب
۳	عمق خاک
۴	زهکشی خاک
۵	فرسایش خاک
۶	دما
۷	بارش
۸	شیب
۹	جهت شیب
۱۰	ارتفاع از سطح دریا
۱۱	فاصله از شبکه راه ها

فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)

فرایند تحلیل سلسله مراتبی روشنی است منعطف، ساده و قوی که برای تصمیم گیری در شرایطی که معیارهای تصمیم گیری متضاد، انتخاب بین گزینه ها را با مشکل موافق می سازد، مورد استفاده قرار می گیرد. این روش در سال ۱۹۸۰ توسط توماس ال ساعتی پیشنهاد گردید و تاکنون کاربردهای متعددی در علوم مختلف داشته است (زبردست، ۱۳۸۰). یک روش اساسی جهت ازمون روش AHP روش مقایسه ای دوتایی می باشد. این روش از پیچیدگی مفهومی تصمیم گیری تاحد قابل ملاحظه ای می کاهد، زیرا تنها دو مولفه در یک زمان بررسی می گردند.

مزایای فرایند تحلیل سلسله مراتبی

فرایند طوری طراحی شده که با ذهن وطبیعت بشری مطابق و همراه میشود و با آن پیش می رود. این فرایند مجموعه ای از قضاوتها و ارزش گذاری های شخصی به یک شیوه منطقی می باشد. به طوری که می توان گفت تکنیک از یک طرف وابسته به تصورات شخصی و تجربه جهت شکل دادن و طرح ریزی سلسله مراتبی یک مسئله بوده و از طرف دیگر به منطق، درک و تجربه جهت تصمیم گیری و قضاوت نهایی مربوط میشود. امتیاز دیگر فرایند تحلیل سلسله مراتبی این است که ساختار و چهارچوبی را جهت همکاری و مشارکت گروهی در تصمیم گیری ها یا حل مشکلات مهیا می سازد.

ال ساعتی ویژگی های فرایند تحلیل سلسله مراتبی را به صورت زیر بیان میکند:

ویژگی های فرایند تحلیل سلسله مراتبی

الف: یگانگی و یکتایی مد (unity) فرایند تحلیل سلسله مراتبی یک مدل یگانه، ساده و انعطاف پذیر برای حل محدوده وسیعی از مسائل بدون ساختار است که به راحتی قابل درک برای همگان است.

ب: پیچیدگی (complexity): برای حل مسائل پیچیده، فرایند تحلیل سلسله مراتبی هم نگرش سیستمی وهم تحلیل جز به جز را به صورت توامان به کار برد است. عموماً افراد در تحلیل مسائل یا کل نگری کرده ویا به جزئیات پرداخته و یا کلیات را رها می کنند. در حالیکه فرایند تحلیل سلسله مراتبی هر دو بعد را به کار می بندد.

پ: همبستگی ووابستگی متقابل (Interdependence): فرایند تحلیل سلسله مراتبی وابستگی را به صورت خطی درنظر میگیرد. ولی برای حل مسائلی که اجزا به صورت غیر خطی وابسته اند نیز بکار گرفته می شود. ت: ساختار سلسله مراتبی (Hierarchy Structuring): فرایند تحلیل سلسله مراتبی اجزای یک سیستم را به صورت سلسله مراتبی ساماندهی می نماید. که این نوع ساماندهی با تفکر انسان تطابق داشته واجز در سطوح مختلف طبقه بندی میشوند.

ث: اندازه گیری (Measurement): فرایند تحلیل سلسله مراتبی برای اندازه گیری، معیارهای کیفی تهیه کرده وروشی برای تخمین وبرآورد اولویت ها فراهم می آورد.

ج: سازگاری (Consistency): فرایند تحلیل سلسله مراتبی سازگاری منطقی قضاوت های استفاده شده در تعیین اولویت ها را محاسبه می کند.

د: تلفیق (Synthesis): فرایند تحلیل سلسله مراتبی منجر به برآورد رتبه نهایی هر گزینه می شود.

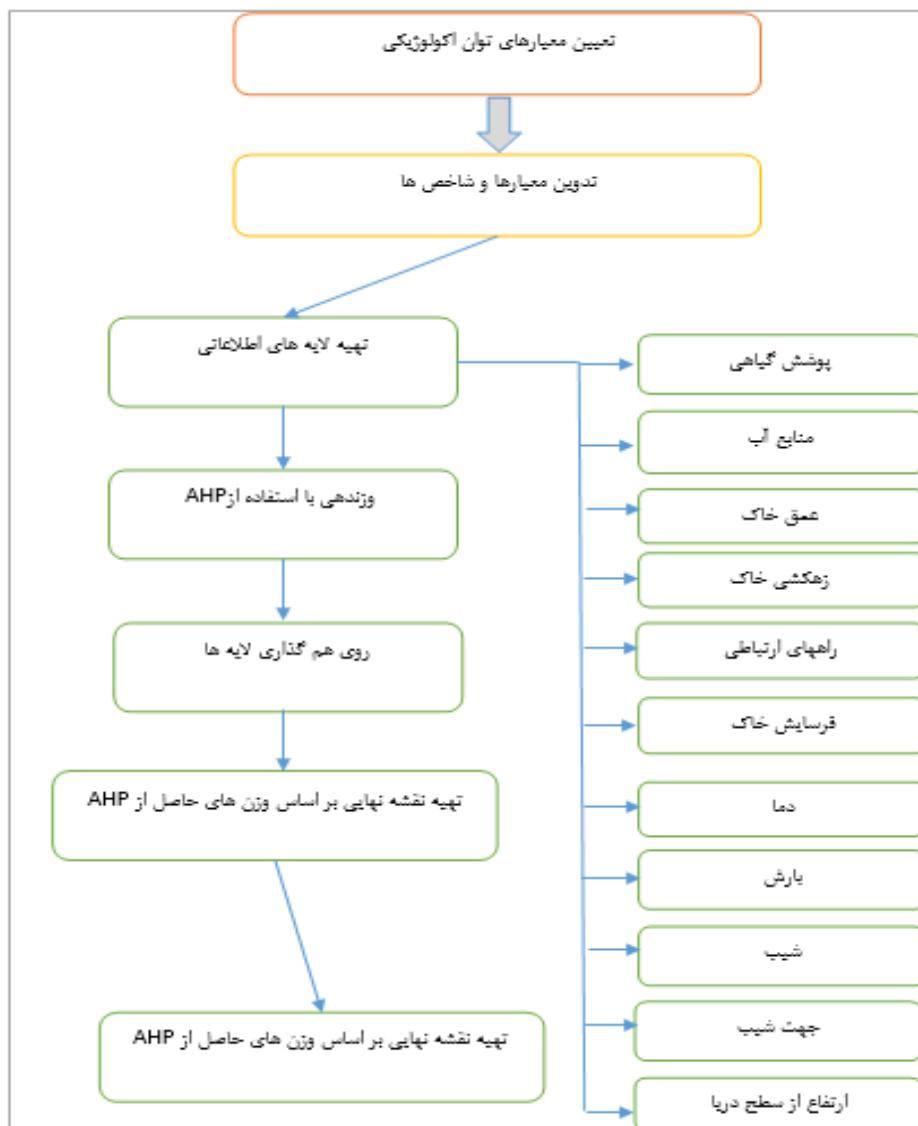
و: تعادل (Tradeoffs): فرایند تحلیل سلسله مراتبی اولویت های وابسته به فاکتورها در یک سیستم را در نظر گرفته و بین آنها تعادل ایجاد می کند وفرد را قادر می سازد بهترین گزینه را بر اساس اهدافش تعیین کند.

ه: قضاوت وتوافق گروهی (Judgment Consensus): فرایند تحلیل سلسله مراتبی بر روی توافق گروهی اصرار وپاسخاری ندارد ولی تلفیقی از قضاوت های گوناگون را ارائه می دهد.

ی: تکرار فرایند (Process Repetition): این فرایند فرد را قادر می سازد که تعریف خود را از یک مسئله تصحیح کند وتصمیم خود را بهبود بخشد.

روش انجام تحلیل سلسله مراتبی

این روش دارای سه گام اصلی می باشد: ۱- تشکیل ماتریس مقایه زوجی ۲- محاسبه وزن معیارها ۳- تخمین نسبت توافق. مراحل کار در شکل (۲) نشان داده شده است.

شکل (۲). مدل عملیاتی تحقیق

نتایج

ایجاد ماتریس مقایسه زوجی معیارها:

برای تعیین اهمیت هر یک از معیارها، آنها را در ماتریسی دو به دو با هم مقایسه کرده و وزنی از ۱ تا ۹ به هر یک از آنها اختصاص داده شد. مقایسه دوبه دو در یک ماتریس n^*n ثبت می‌شود و این ماتریس، ماتریس مقایسه دودوئی معیارها نامیده می‌شود. عناصر این ماتریس همگی مثبت بوده و با توجه به اصل شروط

معکوس در فرایند تحلیل سلسله مراتبی اگر اهمیت A نسبت به B برابر K باشد، اهمیت B نسبت به A برابر با $\frac{1}{K}$ خواهد بود. جدول (۳).

جدول (۳) سیستم نمره دهی در فرایند تحلیل سلسله مراتبی (جزوی و همکاران، ۱۳۸۸:۱۰)

۹	Extremely Preferred	کاملاً مرجح
۷	Very strongly Preferred	ترجیح خیلی قوی
۵	strongly Preferred	ترجیح قوی
۳	Moderately Preferred	کمی مرجح
۱	Equally Preferred	ترجیح یکسان
۰ و ۱		ترجیحات بین فواصل

محاسبه وزن معیارها:

این مرحله شامل گام های زیر است:

الف: جمع کردن مقادیر هر ستون ماتریس مقایسه دوتایی

ب: تقسیم هر مولفه ماتریس بر مجموع ستونش (ماتریسی که حاصل می شود، ماتریس مقایسه دوتایی نرمال نشده نام دارد).

ج: محاسبه میانگین مولفه ها در هر ردیف از ماتریس نرمال نشده. یعنی تقسیم مجموع امتیازات نرمال شده برای هر ردیف بر تعداد معیارها. این میانگین ها تخمینی از وزن نسبی معیارهای مقایسه شونده را ایجاد می کند.

تخمین نسبت توافق:

در این مرحله سازگاری مقایسه های انجام شده بین معیارها مشخص می شود. و شامل مراحل زیر است:

الف: محاسبه بردار مجموع وزنی AW از طریق ضرب وزن اولین معیار در اولین ستون ماتریس مقایسه زوجی اولیه و دومین معیار ضرب در دومین ستون و به همین ترتیب تا این کار برای تمام معیارها و ستون ها انجام شود. و در نهایت مجموع مقادیر را در سطرها بدست می‌آوریم.

ب: محاسبه بردار توافق از طریق تقسیم بردار مجموع وزنی بر وزن های معیار و سپس ضرب در $\frac{1}{n}$. رابطه (۱).

$$L = \frac{1}{N} \left[\sum \left(\frac{AW}{Wi} \right) \right] \quad \text{رابطه (۱)}$$

ج: محاسبه شاخص سازگاری: پس از محاسبه بردار توافق، نیاز به محاسبه شاخص سازگاری یا شاخص توافق CI داریم که از رابطه (۲) بدست می آید.

$$CI = \frac{1-n}{n-1} \quad \text{رابطه (۲)}$$

د: محاسبه ضریب سازگاری یا نسبت توافق CR از رابطه (۳):

$$CR = \frac{CI}{RI} \quad CR = \frac{CI}{RI}$$

(۳) رابطه

RI شاخص تصادفی بون است و بر اساس تعداد معیارها از جدول (۴) بدست می آید.

جدول (۴) مقادیر RI برای تحلیل سلسله مراتبی

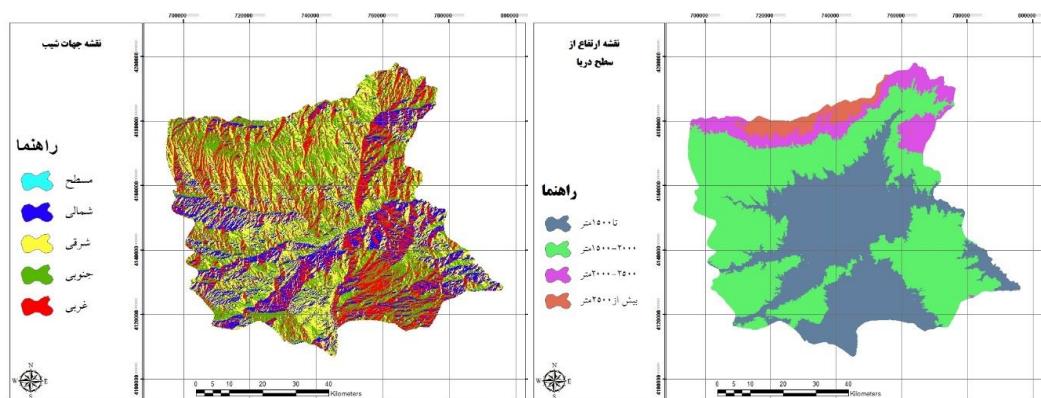
۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	N
۱/۵۹	۱/۵۷	۱/۵۶	۱/۵۱	۱/۴۸	۱/۴۹	۱/۴۵	۱/۴۱	۱/۳۲	۱/۲۴	۱/۱۲	۰/۹	۰/۵۸	۰	RI

نکته قابل توجه اینکه اگر مقدار نسبت توافق CR مساوی ۰ باشد قابل قبول است ولی اگر بیشتر از مقدار مذکور باشد بدین معنی است که سازگاری کافی در قضاؤتها صورت نگرفته است و باید در وزن های اختصاص داده شده تجدید نظر به عمل آید. جدول (۵).

جدول (۵). ماتریس فرایند تحلیل سلسله مراتبی و وزنهای حاصل از آن

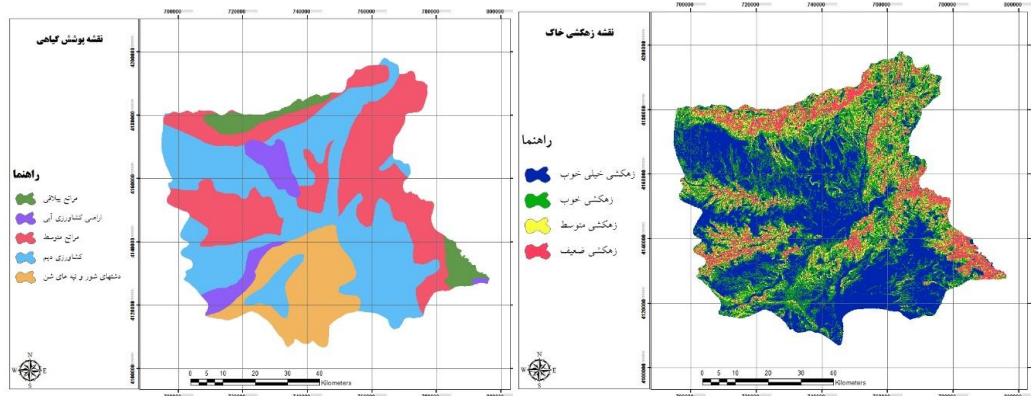
W	عمق خاک	فرسایش	زهکشی خاک	ارتفاع	جهات شب	دما	بارش	پوشش گیاهی	شب	منابع آب	راههای ارتباطی	
۰/۲۷	۹	۹	۷	۵	۵	۵	۵	۳	۳	۳	۱	راههای ارتباطی
۰/۲۰	۹	۷	۷	۵	۵	۵	۳	۳	۳	۱	۰/۳۳	منابع آب
۰/۱۳	۵	۵	۵	۳	۳	۳	۳	۳	۱	/۳۳	۰/۳۳	شب
۰/۱۰	۵	۵	۳	۳	۳	۳	۳	۱	/۳۳	/۳۳	۰/۳۳	پوشش گیاهی
۰/۰۷	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۱	۰/۳۳	/۳۳	/۳۳	۰/۲	بارش
۰/۰۵	۳	۳	۳	۳	۳	۱	/۳۳	۰/۳۳	/۳۳	۰/۲	۰/۲	دما
۰/۰۴	۳	۳	۳	۳	۱	/۳۳	/۳۳	۰/۳۳	/۳۳	۰/۲	۰/۲	جهات شب
۰/۰۳	۳	۳	۳	۱	۰/۳۳	/۳۳	/۳۳	۰/۳۳	/۳۳	۰/۲	۰/۲	ارتفاع
۰/۰۲۸	۳	۳	۱	۰/۳۳	۰/۳۳	/۳۳	/۳۳	۰/۳۳	۰/۲	/۱۴	۰/۱۴	زهکشی خاک
۰/۰۲۱	۳	۱	۰/۳۳	۰/۳۳	۰/۳۳	/۳۳	/۳۳	۰/۲	۰/۲	/۱۴	۰/۲	فرسایش
۰/۰۱۷	۱	۰/۳۳	۰/۳۳	۰/۳۳	۰/۳۳	/۳۳	/۳۳	۰/۲	۰/۲	/۱۱	۰/۲	عمق خاک
مجموع=۱		CR=۰/۰۷۶										

برای تعیین توان اکولوژیکی با استفاده از فرایند تحلیل سلسله مراتبی، ابتدا نقشه مربوط به هر کدام از معیارها، با بهره گیری از سیستم اطلاعات جغرافیایی تهیه می شود. برای تهیه نقشه نهایی توان اکولوژیکی در راستای توسعه اکوتوریسم، لایه های اطلاعاتی که در قالب نقشه های فوق با یکدیگر ترکیب شده اند، به تناسب وزن های حاصل از مدل تحلیل سلسله مراتبی با یکدیگر تلفیق شده اند. که خروجی در قالب نقشه نهایی توان اکولوژیکی نمایش داده شده است. اشکال (۳ تا ۱۳). برای تلفیق از مدلسازی در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) با استفاده از ابزار Weighted Overlay بهره گیری شده است.

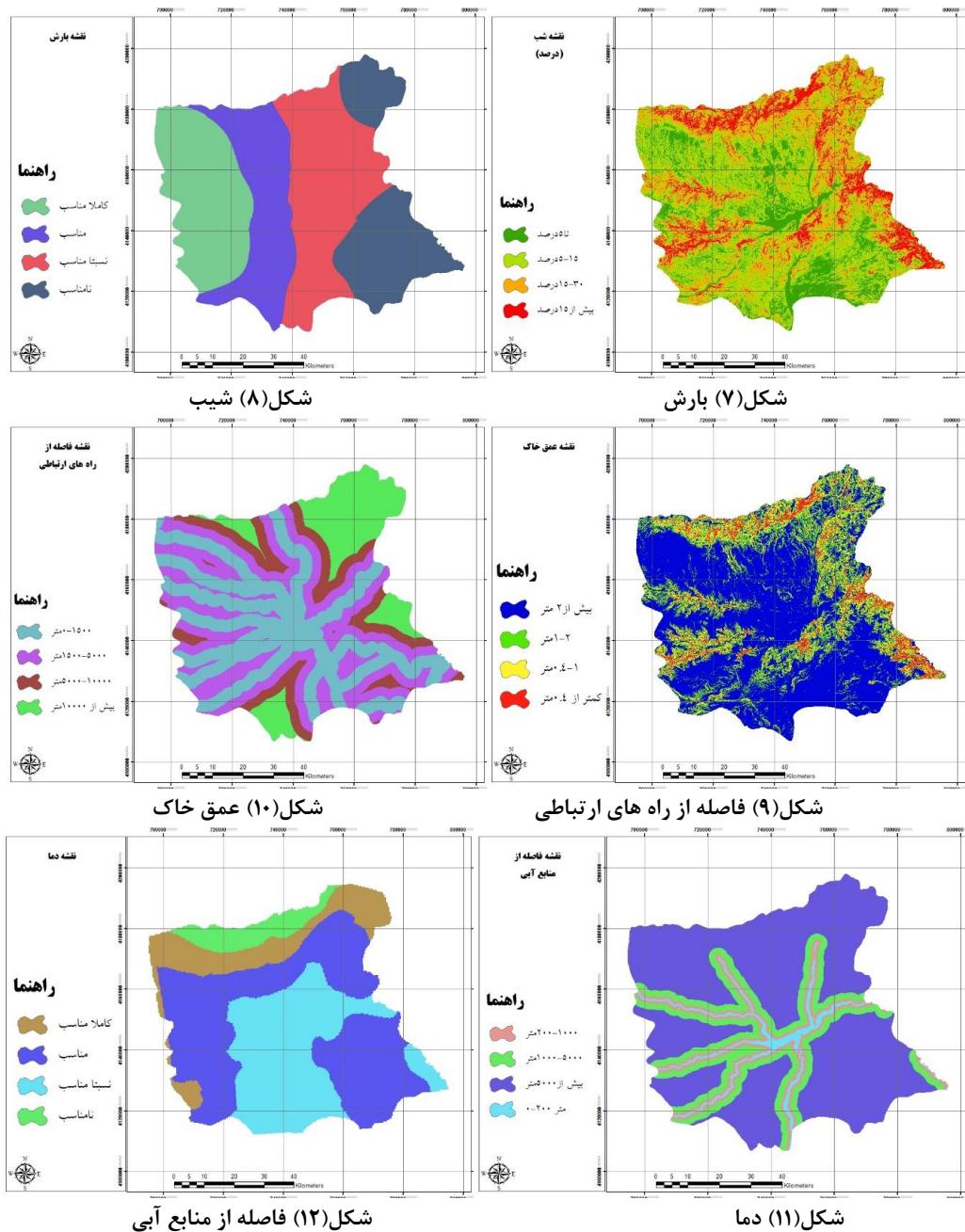
شکل (۴) رانفع از سطح دریا

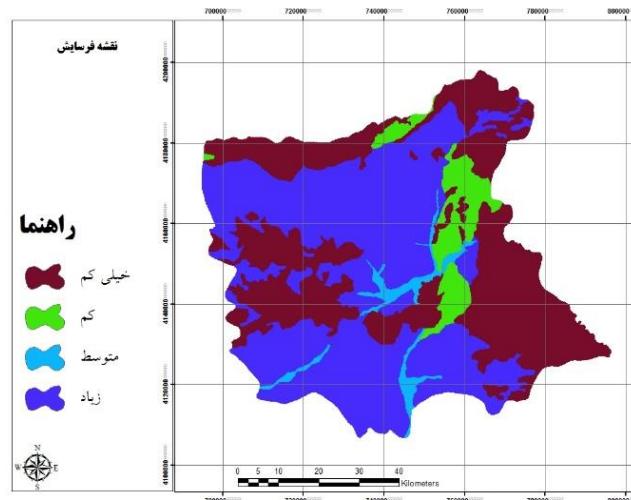
شکل (۳) جهات شب

شکل (۶) زمکنی خاک

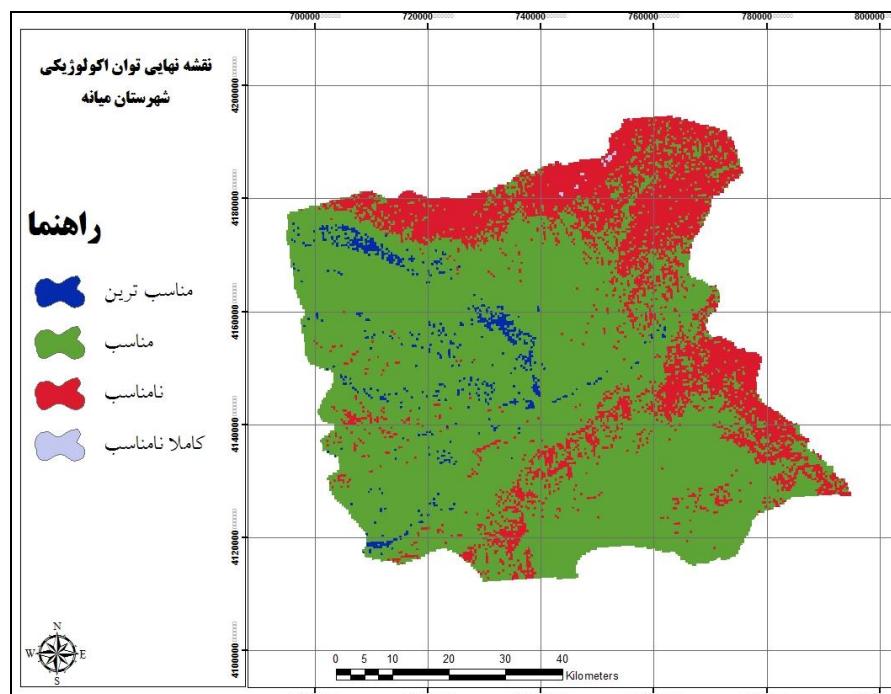
شکل (۵) پوشش گیاهی

شکل (۱۳) فرسایش خاک

نتایج حاصل از تلفیق لایه‌ای اطلاعاتی نشان داد که مناسب‌ترین منطقه با توان اکولوژیکی بالا در بخش‌های مرکزی و شمال غربی منطقه می‌باشد و بخش‌های شمالی، شرقی و جنوب شرقی از لحاظ توان اکولوژیکی نامناسب تشخیصید داده شده و توانایی جذب گردشگران کمتری را دادا می‌باشند. شکل (۱۴).

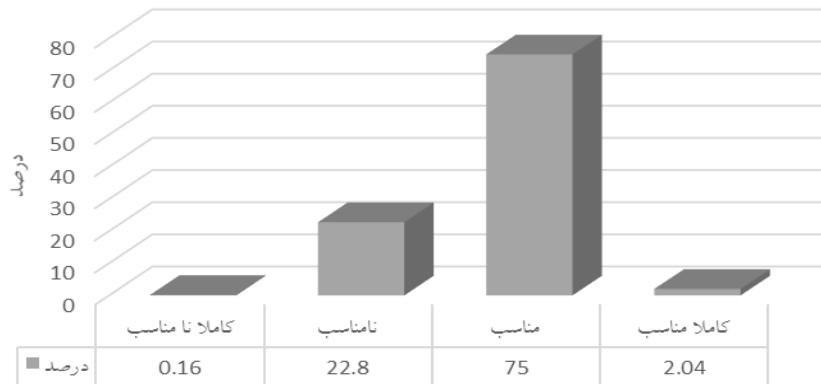
شکل (۱۴). نقشه لایه نهایی توان اکولوژیکی (منبع: ترسیم نگارندگان)

با توجه به نتایج نهایی، بیشترین سهم مربوط به طبقه مناسب می باشد که ۷۵ درصد از محدوده را به خود اختصاص داده است. این امر نشانگر این می باشد که شهرستان میانه در حالت کلی مکانی مناسب برای توسعه اکوتوریسم می باشد و ضرورت برنامه ریزی و بهره گیری از این پتانسیل ها را متذکر می شود. در یک نگاه کلی، مناطق غربی پتانسیل بالاتری نسبت به مناطق شرقی دارا می باشند، هم چنین مناطق شمالی به دلیل داشتن ارتفاعات و رشته کوه های بزقوش، با محدودیت بیشتری نسبت به مناطق جنوبی تر مواجه اند. که بهترین مناطق کوهپایه های این رشته کوه ها می باشد و در فصول گرما محیطی دلپذیر برای گردشگران به ارمغان می آورد. جدول (۶) و شکل (۱۵).

جدول (۶). طبقات توان اکولوژیکی شهرستان میانه

طبقات	مناسب	درصد
۱	مناسب ترین	۲۰.۴
۲	مناسب	۷۵
۳	نامناسب	۲۲.۸
۴	کاملاً نامناسب	۰.۱۶

طبقات توان اکولوژیکی (درصد)

شکل (۱۵). نمودار سهم طبقات توان اکولوژیکی

همانگونه که در شکل (۱۴) و شکل (۱۵) نمایش داده شده است، قسمت های غربی و بخصوص شمال غربی مناسب ترین قسمت برای اکوتوریسم هستند. این قسمت ها منطبق بر دامنه های جنوبی رشته کوه های بزقوش می باشد.

در شهرستان میانه در هر قسمت آن شاهد میکرواقلیم خاصی هستیم. در تابستان ها، زمانی که در مناطق هموار جنوبی شهرستان، شالیزارهای برج خودنمایی میکند در شمال غرب آن یعنی در دامنه های کوه البرز تا فصل اردیبهشت ماه برف وجود دارد.

در این شهرستان در حالی که باغات پسته در قسمت شرق آن به صورت انبوه کاشت و برداشت می‌شود، در قسمت‌های شمالی آن محصول اصلی سیب می‌باشد. به طوری که رتبه دوم تولید سیب در استان – بعد از شهرستان مراغه- به این شهرستان اختصاص دارد. این تنوع اقلیمی نادر همراه با زیرساخت‌های ارتباطی اعم از خط آهن و را آسفالته زمینه را برای گسترش اکوتوریسم بیش از پیش فراهم می‌آورد.

نتیجه گیری

اکوتوریسم در معنای کلی آن بهره گیری از فرصت‌های محیط طبیعی برای گردشگری می‌باشد. این محیط در عین حال دارای تهدیدها و محدودیت‌هایی نیز می‌باشد. اولین گام در جهت بهره گیری مناسب از محیط شناسایی مناطق مستعد است تا اولین گام برنامه ریزی محقق شود. شهرستان میانه به عنوان پهناورترین شهرستان استان اذربایجان شرقی با دارا بودن موقعیت دروازه‌ای برای آذربایجان شرقی و نیز بهره مندی از شرایط مطلوب آب و هوایی که در قسمتی از آن میکرو اقلیم خاص خود را دارد، برای گسترش اکوتوریسم از موقعیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد. در این پژوهش با بهره گیری از مدل تحلیل سلسله مراتبی و نرم افزار GIS به پنهان بندی شهرستان بر اساس توان اکولوژیکی پرداخته شد. نتایج بیانگر این است که ۷۸٪ از محدوده شهرستان دارای توان مناسب و حتی بهتری برای گسترش اکوتوریسم می‌باشد و تنها ۲۳ درصد از محدوده استان محدودیت‌هایی را برای این امر دارد. لذا به عنوان یکی از ابزارهای توسعه‌ای و بخصوص توسعه پایدار شهرستان توجه به اکوتوریسم و گسترش آن مناسب و ضروری است. این برنامه ریزی برای توسعه می‌تواند اعم از برنامه‌های کوچک مقیاس نظیر معرفی و شناسایی منطقه، آموزش جامعه محلی و میزان تا برنامه‌های کلانی چون تدوین سند گردشگری شهرستان باشد. همچنین نتایج حاصل از تلفیق لایه‌ای اطلاعاتی نشان داد که مناسب ترین منطقه با توان اکولوژیکی بالا در بخش‌های مرکزی و شمال غربی منطقه قرار گرفته و بخش‌های شمالی، شرقی و جنوب شرقی از لحاظ توان اکولوژیکی نامناسب تشخیص داده شده و توانایی جذب گردشگران کمتری را دارا می‌باشد.

پیشنهادات:

- واقعیت این است که هیچ طرح مدونی در زمینه گردشگری و اکوتوریسم برای شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی وجود ندارد و هر گونه فعالیت انجام شده به صورت موردنی و موضعی می‌باشد. از این رو می‌توان اولین پیشنهاد را تدوین طرح جامع گردشگری شهرستان دانست.
- دخیل کردن نقشه‌های پنهان بندی و توان اکولوژیک شهرستان در برنامه ریزی‌های توسعه. از جمله توسعه صنعتی و شهری. به طوری که مناطق مساعد برای اکوتوریسم توسط فعالیت‌های دیگر مورد دست اندازی قرار نگیرد.
- توسعه صنایع محلی مرتبط با فعالیت‌های گردشگری در مناطق مستعد برای تقویت بنیه اقتصادی ساکنین مناطق و تشویق به فعالیت‌های گردشگری.

منابع

- آل شیخ، علی اصغر(۱۳۸۵)، طراحی مدل جدیدی برای ارزیابی توان اکولوژیکی ایران در توسعه خدمات شهری ایران. همایش ژئوماتیک. سازمان نقشه برداری کشور، تهران.
- استانداری آذربایجان شرقی(۱۳۹۷). <http://ostan-as.gov.ir>.
- بهمن پور، هونم و لقایی، حسنعلی(۱۳۹۳). ارزیابی توان اکولوژیک سرزمین به منظور توسعه گردشگری پایدار از طریق تلفیق سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) و روش روی هم گذاری لایه‌ها (IO) مطالعه موردی: شهرستان شاهروود. فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست. دوره ۱، شماره ۱، صص ۷۱-۸۷.
- جوزی سیدعلی؛ مرادی مجد، نسرین؛ عبداللهی، هدی. (۱۳۸۸) ارزیابی توان اکولوژیکی منطقه بوالحسن دزفول به منظور استقرار کاربری گردشگری به روش تصمیم گیری چندمعیاره، مجله پژوهش‌های علوم و فنون دریایی، شماره ۴، صص ۷۱-۸۴.
- دشتی، سولماز؛ منوری، سیدمسعود؛ شریعت، سید محمود؛ سبزقبائی، غلامرضا(۱۳۸۹). ارزیابی توان اکولوژیک حوضه آبخیز زاخرد جهت توسعه اکوتوریسم با استفاده از GIS. فصلنامه انسان و محیط زیست. دوره ۸، شماره ۳، صص ۲۶-۱۹.
- رخانی نسب، حمیدرضا و ضرابی، اصغر(۱۳۸۸). چالش‌ها و فرصت‌های توسعه اکوتوریسم در ایران. مجله فضای جغرافیایی. سال نهم، شماره ۲۸۵. صص ۵۵-۴۱.
- زبردست، اسفندیار، (۱۳۸۰). کاربرد فرآیند تحلیل سلسله مراتبی در برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای، نشریه هنرهای زیبا، شماره ۱۰، صص ۲۱-۱۳.
- سلطانی، زهرا(۱۳۸۷)، ارزیابی توان اکوتوریسم و برنامه ریزی توسعه پایدار گردشگری طبیعت در شهرستان خوانسار، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اقتصادی و اداری، دانشگاه اصفهان.
- عبداللهی، هدی(۱۳۸۸)، ارزیابی توان محیط زیستی منطقه زراس شهرستان ایده به منظور کاربری تفرج متمرکز. پایان نامه کارشناسی ارشد (ارزیابی و آمایش سرزمین)، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات اهواز.
- مخدوم، مجید(۱۳۷۰). ارزیابی توان اکولوژیکی منطقه گیلان و مازندران برای توسعه شهری، صنعتی و روزتایی و توریسم. تشریه محیط‌شناسی، دوره ۱۶، صص ۱۰۰-۸۱.
- مخدوم، مجید(۱۳۸۴)، شالوده آمایش سرزمین، نشر دانشگاه تهران، چاپ هفتم، تهران.
- A Kusumoarto & A Ernawati (2017). Ecological Carrying Capacity Analysis of Ecotourism Objects in Salak II Resort Area, Halimun Salak National Park. 1st UPI International Geography Seminar.
- Aminu,M (2007), A Geographic Information System (GIS) And Multi criteria Analysis For Sustainable Tourism Planning. University Technology Malaysia.
- English Tourism Broad (2000), the Green Light; A Guide to Sustainable Tourism; London.
- Green global travel (2018): Retrieved from: www.greenglobaltravel.com
- Lackey, Q. Joyner, L & Bricker, K (2017). Ecotourism Outlook 2017. https://ttra.com/wp-content/uploads/2018/04/Ecotourism_Outlook_2017_Final.pdf

- Sharma.R(2016). **Evaluating total carrying capacity of tourism using impact indicators.** Global J. Environ. Sci. Manage.2 (2). 187-196.
- Sun, Q (2014). **Evaluation of tourism ecological environmental carrying capacity of southwest.** Journal of Bio Technology. Volume 10 Issue 9.
- The Ecotourism Society (2017). Retrieved from: <https://www.ecotourism.org/>
- UNDP. (2015). **State of Green Economy Report.** World Green Economy Summit, Dubai: United Arab Emirates.
- UNEP. (2011). **Towards a Green Economy: Pathways to Sustainable Development and Poverty Eradication.** Retrieved from: www.unep.org/greenconomy
- V. Castellani, S. Sala & D. Pitea (2007). **A new method for tourism carrying capacity assessment.** WIT Transactions on Ecology and the Environment, Vol 106.
- V. Castellani, S. Sala & D. Pitea (2007). **A new method for tourism carrying capacity assessment.** Ecosystems and Sustainable Development VI. Vol 106, PP 365-374.
- WTTC. World Travel & Tourism Council (2015). **Creating an institutional environment conducive to increasing foreign investment and sustainable development.** United Nations Conference Trade and Development, Ghana.
- WTTC. World Travel & Tourism Council (2018). **TRAVEL & TOURISM ECONOMIC IMPACT 2017 WORLD.**
- You, Yh. Chen, W. Song, L (2010). **Evaluating Ecological Tourism under Sustainable Development in Karst Area.** Journal of Sustainable Development. Vol. 4, No. 2.